

Gribsstrup: Maa det være mig tilladt at sige blot et Par Ord i Anledning af, hvad den ærede Justitsminister udtalte. Jeg har staaet uden for de saakaldte Riffelforeninger, da jeg har levet om end ikke ude i det yderste Thule, saa dog i en Ud-kant, saa at det kun er mit individuelle Skjøn, jeg udtaler, og jeg skal sige det med to Ord. Naar den ærede Minister forudsatte, at disse Riffelforeninger vilde til en given Tid benytte deres Magt til at sætte deres Villie igjennem, saa tror jeg, at det er en fuldstændig Misforstaaelse fra Justitsministerens Side. Jeg har tænkt mig, at det allerhyderste Tilfælde, naar disse Riffelforeninger skulde til at gaa løs, som man har beskyldt dem for at ville, med haandgribelig Magt, maatte først indtræffe, naar den ærede Minister og hans Kolleger gjorde Statskup. Jeg har egentlig begjæret Ordet for at henvende et Par Bemærkninger til det ærede 4de Medlem fra 1ste Kredts (Matzen). Det har for mig en vis Interesse at høre det ærede Medlem atter og atter, naar Leilighed gives, komme frem og vasse sine Hænder i Ukyldighed overfor disse to store Ting, som vi have oplevet, nemlig Provisorierne og Visnepolitiken. Det ærede Medlem er med Hensyn til dem efter sine egne Udtalelser saa ukyldig som et nyfødt Barn. Det maa maasse være mig tilladt at minde om, at det, som egentlig aabnede Porten for Provisorierne, har det ærede Medlem Æren for at have ført igjennem, nemlig Forkastelsen af den midlertidige Finantslov, som havde vundet Hævd siden Forfatningens Begyndelse, og det Andet, hvormed han efter min Overbevisning i saa Henseende har ydet et væsentligt Bidrag, var den berømte Udtalelse i Aftenmødet: saa og saa mange Millioner inden Klokker 12! Nu gad jeg nok vidst, om det ærede Medlem er ukyldig i, at vi have faaet Provisorierne. Hvis nogen enkelt Mand her i Rigsdagen har bidraget og væsentlig bidraget til, at vi ere komne ud i disse Tilstande, da er det den ærede Landstingsmand. Han har den største Fortjeneste af, at dette er slet. Hvis han ikke havde faaet disse midlertidige Finantslove kjendte døde og magtesløse, saa kunde han og hans Venner have skudt en hvid Hind efter Provisorierne. Det Andet, som han er meget bestemt

paa at fralægge sig Andel i, er Visnepolitiken. Han har i saa Henseende fuldstændig kastet Skylden over paa Medlemmerne fra den anden Side, paa hans politiske Modstandere. Han har skudt sig selv ind under dette: vi have, siger han, efter bedste Evne søgt at undgaa Provisorierne, men, føier han saa til, det er det andet Parti, som ved sin Fremgangsmaade har ført os ud i disse Tilstande. Men naar nu det ærede Medlem kaster den Beskyldning ud imod politiske Modstandere, saa siger jeg, at dette netop passer fuldstændig paa det, som det ærede Medlem har gjort. Jeg har nævnt og konstateret de to Tilfælde. Med Hensyn til Visnepolitiken, da var den allerede konstateret, inden det ærede Medlem kom her ind i dette Thing, idet den høitærede Regjering havde konstateret Visnepolitiken overfor Lønningenslovene, idet den kom med sit: Alt eller Intet! Naar det andet Thing, som den dog havde arbejdet med, har strakt sig saa vidt, som det kunde, i Medgjørlighed, og man staaer saa nær ved en Afgjørelse, at Mindretallets Ordfører i det andet Thing udtaler, at han og Flertallet ere saa godt som enige, idet der kun er 10,000 Kroner imellem dem paa en hel stor Lønningreform, saa maa det ærede Medlem tillade mig, at det da var den høie Regjering, der satte en Stopper derfor, idet den kom med sin nævnte Udtalelse: Alt eller Intet! Hvad Provisorierne angaar, da har jeg sagt, at det ærede Medlem ubetinget paa Forhaand bærer Skylden for, at vi ere komne ind paa dem. Det er det, som bestandig skal holdes det ærede Medlem for Die, naar han atter og atter kommer og vil vasse sine Hænder. Hvad Lovforslaget angaar, da vil jeg ikke spille et Ord derpaa, jeg er fuldstændig enig i, at det bør forkastes.

Formanden: Jeg begynder uregtelig at blive lidt ængstelig for, at vi i Stedet for at nærme os Slutningen af denne Forhandling, fjærne os derfra ved at udvide det Gebet, hvorpaa Forhandlingerne bevæge sig. Den ærede 2den Landstingsmand for 7de Kredts (Madsen) har Ordet for en kort Bemærkning. Vi skulde dog i alt Fald se at faae Ende paa denne Sag i Dag.

Madsen: Det er et Par Bemærkninger af den ærede Landstingsmand for